

mildt i det i Udkastet foreslaaede høist onskelige, og det har bevæget mig til at foreslaae en Forandring i den Retning. Jeg ønskede imidlertid, da det muligt kunde være Tilfældet, at flere af Tingets Medlemmer kunde finde sig foranledigede til at tiltræde den foreslaaede Omredaction af Paragraphens første Deel, men ikke vilde gaae ind paa den anden Deel, hvori Nedfattelse af Straffen fastsattes, hvad jeg nu ikke saaer Leilighed til ved den nærværende Behandling af Sagen, at Afstemningen kunde skee saaledes, at Straffen blev behandlet for sig og den øvrige Deel af Paragraphen for sig. Med Hensyn til den Forandring, jeg har foreslaaet i § 16, der gaaer ud paa, at det sidste Punktum skulde udelades, da har jeg gjort dette, fordi jeg anseer dette Tillæg for aldeles overflødig, da jeg maa ansee det som en Selvsølge, at naar i Paragraphens første Deel Oversættelsen er sat lige med en Forfatter, maa han ogsaa være det med Hensyn til de Bestemmelser, der indeholdes i § 3, og at derfor den Deel af Paragraphen kunde gaae ud.

Schouw: Jeg skal tillade mig nogle faa Ord med Hensyn til det Forslag, som under Nr. 39 er stillet af den ærede Landstingsmand, som nu satte sig. Det gaaer nemlig ud paa, at Straffen for den Forbrydelse, som er omtalt i § 9, og som den ærede Forslagsstiller i det Hele ønsker redigeret paa den Maade, som Udvalget har foreslaaet, skal nedsettes til Statsfængsel fra eet til ti Aar. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at her er Tale om at raade til Opstand imod Kongen eller til voldeligt Angreb paa Rigsdagens Sikkerhed og Frihed eller til med Vold at virke til Forandringer i den ved Rigets Grundlov bestemte Forfatning. Det synes mig, at her altsaa er Tale om nogle af de største Forbrydelser, der kunne finde Sted i Staten; der er Tale om en Omvæltning af de bestaaende Statsforhold, om en Krænkelser af Grundloven eller et Angreb paa Rigsdagens Sikkerhed og Frihed, som i Grundloven er benævnt med et særegent Navn, nemlig Højforræderi. Det forekommer mig, at til saa grove Forbrydelser maa der svare en anseelig Straf, og jeg troer, at dette vil blive endnu klarere, naar man vil

see hen til det Misforhold, som vilde opstaa mellem Straffen for disse Forbrydelser og andre Forbrydelser. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at de Forbrydelser, som her er Tale om, i flere Tilfælde, efter den ærede Forslagsstillers Mening, vilde blive straffede lavere, end adskillige Angreb paa Tiendomsretten; saaledes bliver f. Ex. den, der tredie Gang straffes for simpelt Tyveri, anseet med fra 4 til 16 Aars offentlig Arbejde; men efter Forslagsstillerens Forslag til § 9 er der kun Tale om Statsfængsel fra 1 til 10 Aar. Den, som første Gang stjæler Dvæg paa Marken, straffes med fra tre til otte Aar; altsaa kunde han endog i nogle Tilfælde, uagtet der kunde være temmelig formildende Omstændigheder, blive straffet haardere end den, der raader til at gjøre et Angreb paa hele Statens Nollighed og Orden. Ja, jeg vil nævne et Tilfælde, som gjør Misforholdet endnu tydeligere. Den, som begaaer Slotsstyveri første Gang, straffes, naar det er i de kongelige Gemakker, at Tyveriet er begaaet, med fra tre til tolv Aars offentlig Arbejde; han kan altsaa blive straffet haardere end den, der gjør Opstand imod Kongen. Dernæst bliver Misforholdet ogsaa tydeligere, naar man seer hen til Straffen for dem, der i et Skrift raade, og for dem, der følge Raadet. Den, der i et trykt Skrift raader til Opstand og Højforræderi, kan efter Forslaget komme til at lide en Straf af Statsfængsel fra 1 til 10 Aar, og, er han en formuende Mand, vil han vel ikke i Fængsel have det saa meget slemt. Og dog er han Skyld og den egentlige oprindelige Skyld i, at maaskee mange Mennecker miste Livet eller sætte Helbreden til, idet de gjøre Modstand mod Dyrigheden og Militairmagten, eller ogsaa udsættes for at straffes, og straffes maaskee meget haardere, end den Nævnte. Det er et saa meget desto større Misforhold, som det i Almindelighed er en dannet Mand, der har givet saadanne Raad, medens Udsørerne ere Almuesmænd, der ikke ret vide Besked med hvad de gjøre. Jeg kunde oplyse dette med endnu flere Exempler, navnlig med Hensyn til Bestemmelse om de Straffe, der ere fastsatte for dem, der lægge Hånd paa Dyrigheden og Politiet; men jeg troer allerede, at det, jeg har anført, maa overbevise